

door Nicolet Steemers

Je ziet ze overal. Vrouwen en mannen die in de weer zijn met de schone kunsten. Niet voor het gewin, maar puur voor het plezier.

Kinga Röder: „Elk woord is belangrijk.”

foto Lars Smook

Grootmoeder en kleindochter is onze eigen interpretatie

S Naam: Kinga Röder
 Leeftijd: 34 jaar. Woonplaats: Breklenkamp
 Opvoering: Het Aureolustheater speelt zondag 22 en zaterdag 28 april 'Savannah Bay' van Marguerite Duras. Aanvang: zondag om 15.00 uur en zaterdag om 20.00 uur. Het Aureolustheater bevindt zich aan de Brookmanweg 4 in Breklenkamp.

'Savannah Bay' van Marguerite Duras. Het is een van de lievelingsstukken van Kinga Röder. Vorig jaar voerde ze het samen met Wilma Heuvelink op in het Aureolustheater en de recensie was lovend. Nu ze voor de tweede keer met dezelfde tegen­speler in het repetitieproces zit, is ze van mening dat het stuk er alleen maar aan diepte door wint. „Het vertrouwen is natuurlijk gegroeid, maar ook de manier waarop je er mee bezig bent, gaat net iets verder dan de eerste keer. Elk woord is belangrijk.”

'Savannah Bay' handelt over twee vrouwen, een oudere en een jongere, die herinneringen ophalen aan een derde vrouw. „Duras geeft nergens aan dat het om een grootmoeder en een kleindochter gaat, maar die interpretatie hebben we er zelf aan gegeven”, aldus de in Warschau geboren en in Duitsland opgegroeide toneelspeeler. „De oude vrouw is dementerende of kiest er misschien wel voor om zich bepaalde dingen niet te willen herinneren, en de jonge vrouw probeert zich een beeld

te vormen van die geheimzinnige, derde vrouw, die waarschijnlijk haar moeder is.”

Het Aureolustheater speelt 'Savannah Bay' van Marguerite Duras

Het Aureolustheater, dat Kinga Röder vier jaar geleden samen met haar partner, Wouter de Jong, opzette, specialiseert zich

in toneelstukken die de diepere lagen van de 'condition humaine' aanboren. Ze hebben er succes mee. Het aantal mensen dat de moeite neemt om naar de afgelegen boerderij in Breklenkamp te komen, groeit nog steeds. „Het blijft natuurlijk relatief kleinschalig, omdat we uit principe geen subsidie aanvragen. Eigenlijk zouden we ook graag in de theaters in de Twentse steden optreden, maar omdat men ervan uit gaat dat theater alleen serieus genomen kan worden als het gesubsidieerd wordt, nodigt men ons niet uit. Jammer, maar we zijn teveel aan onze vrijheid en zelfstandigheid gehecht om in het subsidie­circuit mee te gaan draaien.”

Herhaaldelijk wordt Röder geroemd vanwege haar professionele vertolkingen. Toch heeft zij officieel de amateurstatus.

„Toen ik een studie moest kiezen, had ik me zowel voor de kunstacademie als voor de toneelschool opgegeven. Het toelatingsexamen aan de kunstacademie vond het eerst plaats. Ik werd aangenomen en daarna liet ik de auditie voor de toneelschool lopen, hoewel ik het al helemaal had voorbereid. Op latere leeftijd besloot ik alsnog auditie te doen. Ik kwam heel ver, tot in de derde ronde, maar wat me nekte was mijn Duitse accent. Mijn beheersing van het Nederlands is, denk ik, goed, en ik ben ook bij een logopediste geweest, maar je blijft het altijd horen.”

Ze leerde Wouter de Jong kennen toen ze beiden de rol van de dood speelden in een Concordia-productie. „We vielen allebei een beetje buiten de groep. Het klikte meteen. Niet lang daarna kochten we de boerderij in Breklenkamp, die letterlijk nog in originele staat verkeerde. De koeien waren er bij wijze van spreken net weggelopen. Vier jaar zijn we aan het verbouwen geweest. Het is hard werken en investeren, maar ik zou me geen mooier bestaan kunnen wensen.”